

شکفتگی فلسفه در اسلام

از ابن سینا تا ابن الرشد

پژوهش: آقای پروفور هاری کربن
ترجمه: آقای دکتر عیسی سپهدی
استاد دانشکده ادبیات

عنوان فوق عنوان کلی دو مقاله‌فلسفی و تحقیقی است که توسط آقای پروفور هانری کوربن^۱ شرق‌شناس و بخصوص ایران‌شناس دانشمند فرانسوی در مجموعه «فلسفه مشهور»^۲ که بهت و سربرستی یکی از بزرگترین فلاسفه معاصر فرانسوی بنام مرلوپونتی^۳ در سری نشریات و مطبوعات هنری هایزو^۴ صفحه ۱۹۵۷ در پاریس انتشار یافته به‌طور تصویری برخی مطالب انسی و رفعی اشتراحت ناچشی که اغلب مقتبیان تاریخ فلسفه در مغرب زمین دجبار آن میباشند برخند تعریف در آمده است. اینکه در شماره حاضر برگم و نشر اولین آن دو مقاله در باب حکیم شیخ الرئیس ابوسعید سینا و مشرب فلسفی او می‌بردازیم. مقاله دوم را که در مقام پذیریه با ابن الرشد ادلسی و مشرب فلسفی او تخصص داده شده در شماره آیدمه نقشیه خوانندگان مجله خواهیم نمود.
دکتر عیسی سپهدی

I

ابن سینا و «شرب فلسفی» او

ابن سینا نام یکی از بزرگان و میروران درجه اول فلسفه در اسلام می‌باشد. عنوان «فلسفه در اسلام»^۵ که در این مقاله مصراً و از روی عمد بدان تکیه می‌کنیم حتّی با واقعیت و حقیقت تاریخ مطابقت نماید.

- 1- Professeur Henry Corbin.
- 2- "Les Philosophes célèbres".
- 3- Merleau - Ponty.
- 4- Editions d'art Mazenod, Paris.
- 5- La philosophie en Islam.

عنوان «فاسفة عرب»^۱ و صفت مشخص «عربی» که محققان و متبعان فلسفه در مغرب زمین برای «فلسفه اسلامی» قائل شده و بدان اصرار می ورزند اشتباهی است بزرگ و گناهی است ناپوشیدنی . زیرا صفت «عرب» یا «عربی» که مورخان مزبور برای فلسفه در قلمرو وسیع اسلام و اسلامیت و تمدن و تفکر اسلامی بقابل اختیار کرده‌اند، تنها مشمول وسیله وزبانی است که این فلسفه عظیم و تفکر عمیق و دامنه‌دار در آن جاری شده ، تنها محمل و گاهواره‌ایست که در آن نطفه‌تفکر فلسفی اسلام پناه گرفته و آهسته آهسته طی قرون متعددی بمراحل رشد و کمال رسیده است . خلاصه اینکه «عربی» باید بزبانی اطلاق شود که آثار عمدہ و طراز اول تفکر اسلامی در قالب آن ریخته شده ویرخی از آن آثار در قرن دوازدهم میلادی در مغرب زمین بزبان لاتین یادیگر زبانها ترجمه شده است . در حقیقت میتوان گفت که زبان عربی در اسلام همان نقش و وظیفه‌ای را که زبان لاتین بعنوان زبان مذهبی و عبادت در قلمرو مسیحیت و تمدن و تفکر مسیحی داشته ایفا کرده است . لیکن اگر تفکری از دائره مذهب خارج شده وجنبه عام وغیر مذهبی بخود بگیرد دیگر، اطلاق صفتی که رنگ مذهبی خاص دارد جائز نمی باشد و اصرار در استعمال آن بهمنزله تجاوز به قلمرو دوم محسوب میگردد . بهمین دلیل ملاحظه میکنیم که اکثر اساتید فلسفه اسلامی از نژادها و ملیت‌های غیر عرب و خاصه عده معتبرانه ای از آنان ایرانی و ایرانی‌الاصل میباشند و غالباً نیز آثار و تفکرات خود را بزبان پارسی نگاشته‌اند مثل شیخ البرئیس ابوعلی سینا و گاهی منحصرآ بفارسی نوشته‌اند مانند حکیم ناصر خسرو متن . بفرقه اسماعیلیه . و بازار جهات دیگر جایز نیست که عالم اسلامی را بهمایه آینه‌یاستگی یک پارچه و بدون نقش و نگار عمیق و متنوع تصور کرد و یا برای عنوان «فلسفه اسلامی» همان محدودیت و قاطعیتی را قائل شویم که مورخان فاسفة حقاً برای «فلسفه مسیحی» قائل می باشند . زیرا فلسفه مسیحیت را علمای اهل مدرسه و سنت و جماعت طی قرون وسطی بروفق شریعت و دین ایت مسیح پی ریزی نموده و بنادرده‌اند و حال آنکه در قلمرو اسلام فلسفه همواره مورد «سوء ظن» اولیاء دین و اهل شریعت بوده و میباشند . بموازات فلسفه ، علم کلام را نیز نمی توان معادل فلسفه اسلامی تلقی نمود .

اماً اصطلاح و مفهوم «فلسفه در اسلام» که مورد توجه و اختیار ماست، بیچ نحو از آن‌ها باست و شریعت و اصول دین تصادم و برخوردي نمی‌تواند پیدا کند باطبعی و خاطری را مشوش سازد، بلکه تنها معرف و مبین زمینه خاص مذهبی و آب و هوای اصلی فکری است که در آن فلسفه و مشرب مخصوص این‌سینا ریشه گرفته و شکفتگی یافته است. اختیار عنوان کلی «فلسفه در اسلام» از جانب دیگر مشمول تعدد و تنوع ذکرین‌ها وزمینه‌های روحی و فکری است که ذوق سرشار این‌سینا از آن‌آب خورده و مشروب گردیده است.

اولین اصلاحیه ضروری که اصلاحیه دیگری را در برخواهد گرفت و باید در تصریح آن بکوشیم، بدین صورت عنوان می‌شود: منظرة عمومی که از دیر باز تواریخ فلسفه در مغرب زمین ابن سینا و فلسفه اورادر آن جایگزین ساخته‌اند منحصرآ مبتنی و متگی بر آشنائی با ترجمه‌های بوده است که طی قرن دوازدهم میلادی در شهر «تلدو» اسپانیا توسط طلاب علوم دینیه و علمای اهل مدرسه برقرار گردیده و آن منظره را بشرح زیر می‌توان خلاصه کرد تاقض و اجمال آن بخوبی ظاهر شود: در این فهرست جز اسمی مشهور الکندی، و فارابی و ابن سینا از دیگران ذکری بعیان نیست. سپس نام غزالی مذکور است که با ساطور انتقاد خود مهملکت ترین ضربات را به پیکر فلسفه نوآخته‌است. آنگاه چنین تصور شده است که ابن البر شدروح تازه‌ای به کالبدنیمه جان فلسفه دیده و تفکر فلسفی را در اسلام بشامخ ترین قله‌های خود صعود بخشیده است. اهل مدرسه و علمای مسیحی قرون وسطی فلسفه اسلامی را در همین جا متوقف دانسته و باعظمت ابن البر شد مدفون ساخته‌اند.

نقص و فرمایگی فکر اروپائیان در باب رشد و تکامل فلسفه در اسلام که مدت‌ها در مغرب زمین بصورت تجزیه و قاطعیت در آمده بود، امروزه در پرتو تحقیقات و اکتشافات جدیه و آشنائی کاملاً و دامنه‌دار با اصالات و هیچیدگی وقایع وحوادث روحی و معنوی و تفکرات فلسفی قرون وسطای اسلامی، درجه اهمیت و اصالات و معنای حقیقی فلسفه ابن سینا و شخصیت بارز آن فیلسوف بزرگ، بجهانیان معرفی گردیده و

گوشہ وزوایای مشرب حقیقی آن حکیم عالیقدر آشکار گشته است.

ابن سینا در سال ۹۸۰ میلادی نزدیک بخارا در موارء النهر یعنی در دورترین منطقه مرزهای شرقی ایران، با عرصه وجود گذاشت. خوب میدانیم که زندگانیش بنحو اعجاب‌آسیزی بمیزان حد اعلای شیخیت کم نظیر و مقتدر او چنانکه حریص بشناخت و دریافت همه‌چیز بوده و در تشنگی آزمایش و عمل میزیسته به منتهای مراتب. خوب شکفتگی یافته و پارور گردیده است. منصب وزارت نزد امیر همدان را گرچه بدخشان تحقیقات و مطالعات علمی و فلسفی او بوده پذیرفته و هنگام روز بدان اشتغال میورزید. ولی شب‌های خود را وقف مطالعه و تصنیف‌های گرانبهای وی شمار خود ساخته و رنج بیخوابی و خستگی‌های طاقت فرسا را بکمک چند تن از شاگردان و سریدان خاص برخود هموار نموده و مجموعه آثاری شگرف و وسیع بنام خود باقی گزارده است. و باز بخوبی میدانیم که بر اثر فرسودگی تن و روان در سن پنجماه و هفت چشم از جهان فانی فروپسته و مرگ او بین اصفهان و همدان پنجو ناسعلوم و اسرار آمیزی بوقوع پیوسته. آثار وی همزمان و معاصر باحداده سیم روحی و معنوی بزیور تصنیف و تألیف درآمده و آن تکوین فلسفه و مذهب باطنیه اسماعیلیه میباشد که مانکن آنسته آهسته از چند سال باین طرف بحدود آن معرفت حاصل کرده‌ایم. اکتشاف آثاری که معرف مذهب اسماعیلیه میباشند موجب میشود که نام بزرگانی چند از اعاظم آن فرقه مانند ابویعقوب سجستانی، مؤید شیرازی، خمید الدین کرمائی وغیره مقام خود را در تاریخ فلسفه احراز نمایند. امروز برای ما مسلم گردیده است که پدر و برادر بوعلی از پیروان اسماعیلیه بوده‌اند چنانکه ابن سینا در شرح حال خود اشاره به تلاش‌ها و میجاھدات آنان برای تبلیغ و پیوستن خود او بفرقه اسماعیلیه نموده است. لیکن با وجود آنکه بیش از یک وجه مشابهت بین دنیای تفکر فلسفی و معنوی ابن سینا با دستگاه فکری و نظری اسلام در مذهب اسماعیلیه وجود دارد، فیلسوف شیره ر گزدعوت پدر و برادر خود را پذیرفته و همواره از پیوستن به مذهب اسماعیلیه امتناع ورزیده و بهر تقدیر از نزدیک شدن بآراء و عقاید مذهب شیعه هفت امامی اسماعیلیه اعراض نموده است، مقام و احترامی که در نزد امرای همدان و اصفهان احراز نمود ممکن است برای ما بجوز و محملی باشد که اورا لاقل بظاهر در زمرة پیروان شیعه اثنی عشری بشمار آوریم.

* * *

نکات مختصری که در فوق بطور فشرده در باب زندگانی و فعالیت و مشغله روحی وایده‌آل فلسفی او مذکور افتاد، تاحدی افق‌های دینی را که ذهن و اندیشه حکیم در بر گرفته و چهره معنوی و حقیقی خود را بر آن منعکس ساخته روش میکند. از جانب دیگر مجموعه حیرت‌انگیز آثار او نیز دال بر شگرفی روح و وسعت مشربی است که علمای اهل مدرسه (علمای اسکولاستیک) ^۱ جز بخش محدودی از آنرا نمیتوانستند پیشناستند و دریابند. بخش مزبور که در قرون وسطی مغرب زمین مورد مطالعه بوده به تحقیق عبارت از اثر معروف «شفاء» است که مشتمل بر علوم منطق و حکمت طبیعی و مباحث ماوراء الطبیعه میباشد. لیکن امروزه بر ماروشن است که طرح و نقشه عظیم فکری این سینا چنانکه خود او پارها بدان اشاره کرده است، میباشی منتج و منتهی بیک نوع «فلسفه مشرقیه» ^۲ بشود. کمال مطلوب اور سیدن بچنین نقطه مقصود است که رمز عالم هستی را در پرتو اشعة نورانی مشرقیه حل و توجیه کند و تلاش های اولیه بنزله آزمایش‌ها و تمرین معرفت بمقدمات و متosteات بوده است. اشارات و امارت زیادی در دست ما هست که بتوانیم حقانیت این مدعای بعرض اثبات برمانیم. برای روشن شدن قضیه باید تئوری هعرفت این سینا را در مجموعه فلسفه اور در مرکز قرار دهیم و سایر مطالب و معانی را بمعیار آن بسنجدیم. زیرا فلسفه معرفت در حکمت این سینا بنزله یکی از موارد خاص «شوری عقول» ^۳ که در فلسفه افلاطونی و نو افلاطونی بنحو جامع شکافته شده است، جلوه میکند. شوری عقول خود وابسته به یک قسم (از نولوژی ^۴) یا علم فرشتگان است که در عین حال اساس شوری عالم و شوری وجود را پی‌ریزی نموده حدود علوم انسانی و معرفت باحوال و حقیقت انسان را متعین و مشخص می‌کند. در اندیشه این سینا صورت ریز ممکنات موجودات عالم امکان بنحوی که متداول و جاری بوده است وجود ندارد، بلکه بزعم او اگر ممکنی از کتم عدم بصورت وجود متحقق گردیده از آنست که وجود او بحکم علیّت خاص

1- Savants scolastiques

2- «Philosophie orientale»

3- Théorie des Intelligences

4- Angéologie

بضرورت بیوسته و همینطور سلسله علل بضرورت علیّت خاص خود جاری و ساری گردیده است . بدین ترتیب ملاحظه میشود که اصل قدیمی فلسفه خلقت که عموماً مقبول حکما بوده در فلسفه این سینا تغییر جهت و تغییر صفاتی عمدی ای یافته است . بدین معنی که مبدأ خلقت یکنوع انقلاب و کودتا نیست که از اراده ازلی در ازل آباد قدم نشأت گرفته باشد، بلکه در حقیقت ضرورتیست باطنی در ذات خداوند و بحکم آن ضرورت باطنی ازلی صورت تحقّق یافته است . ظاهر خلقت همان ذات اندیشه الهی است که بخود می‌اندیشد و معرفتی که ذات الهی در ازل وابد بذات خود دارد چیزی بگری نیست مگر همان «ترواش اولیه»^۱، اوّلین اشعار بمعرفت ذات؟ باوعل اول^۲ . این چنین اوّلین اثر بی‌نظیر انزیمی خلاقه که موبمو منطبق و مساوی با ذات اندیشه الهی است مایه جریان عالم خلقت از وحدت به کثیرت میباشد و اصل اساسی را که میگوید «از یکی جزیکی نمیزاید» کاملاً اثبات می‌کند .

از منشأ عقل اول، و یک سلسله مشاهده ذات، عالم کثرات ظاهر میشود و بدین ترتیب فلسفه خلقت عالم را بصورت یکنوع «فنتولوزی»^۳، وجودان ملکی «یا ملکوتی در می‌آورد . عقل اول باصل و منشأ خود در عالم مشاهده می‌نگرد و اینگونه نگریستن در حقیقت رابطه اوست با اصل و منشأ خود و بالضروره اورا بعالم وجود و عالم امکان بیرون که وجود خود اوست می‌کشاند و ظاهر می‌کنند . ازین حرکت سه گانه «عقل دوم»^۴ صادر میشود که روح میحرّک اول یا (فلک الافق) است و جسم اثیری متعالی آن محسوب میشود و در حقیقت از بعدسفلی . با بعدظمت متعلق به «عقل اول» منبع است گردیده است . این حرکت سه گانه در عالم مشاهده ذات از عقلی بعقل دیگر منتشر میشود و سربان می‌یابد تا اینکه سلسله مراتب مضاعف عقول ده گانه «کرو بیان»، و «ارواح ملکوتی» تکمیل شود . این سلسله فرشتگان و ارواح ملکوتی فاقد قوای حسّانه اند

- 1- La Première Emanation
- 2- Le Premier nous
- 3- La Première Intelligence
- 4- Phénoménologie
- 5- Conscience angélique
- 6- Deuxième Intelligence
- 7- Ame motrice .

و در عالم تعلق مخصوص و در حال تمثیل وصل و پیوند با عقلی که از آن نشات گرفته اند می زیند و این حالت کشش و تمثیل است که بهر یک از افلالک حر کت خاصی می بخشد. بنابراین حر کات و چرخه های عالم خلقت اثر عشق و آرزومندی و عطشی است سیر اب نشدنی که در نهاد فرشتگان و ارواح ملکوتی آفریده شده و جزء ذات آنان می باشد.

آخرین عقول مذکوره بعنوان «عقل عامل بافعال»^۱ نامیده شده و ارواح انسانی از آن نشات گرفته اند و تشبع آن موجب خلق و ایجاد عبارات و اندیشه هائی در نهاد موجوداتی که بنورانیت آن چشم امید و آرزو دوخته اند میگردد. قوّه عاقله انسانی نه قدرت و نه وظیفه تجرید را دارد بلکه هر گونه معرفت با خاطره در روح او بر توى از تراوش و نورانیت فرشته باعقل عامل است. فی الحقیقہ عقل انسانی بالقوه از نیروی عقل عامل بهره ای دارد و چون ادرالک و مشاهده باطنی و عقل عملی در نهاد او بموازات هم در کارند، عنوان «فرشته های زمینی»^۲ برآدمیان اطلاق میشود و سرنوشت ارواح در این سر مستتر است، درین درجات چهار گانه شعور باطن آنکه مارادر حال رابطه و خلوص با فرشته یا عقل عامل قرار نمی دهد؛ بصفت «قدس» ممتاز گردیده و عالیترین مرتبت آن روح بی امپری و پیام آوری از عالم غیب است.

اکنون میتوانیم طرح «فلسفه مشرقیه» این سینا را بر اساس تفکری که تشریح شد، مورد مطالعه قرار دهیم. مع التألف آنچه از این مقوله برای ما باقی مانده از حدود اشارات و طرحهای ناقص تجاوز نمی کند. دقیق ترین منظری که از آن سیتوان بدست داد همانا توجه رسالات عرفانی این سیناست که در آن تجربه خصوصی و سر سلوک نفسانی خود را بامانت گذارد. نادر است چنین مواردی که حکیمی و عارفی با چنین صراحت و قوّت، بحقیقت ذات خود اشعار یافته و تصاویر معنوی خود را باین درجه وضوح و روشنی مجسم ساخته باشد. رساله های سه گانه ای که پنجو جالب مکمل حواشی بر حکمت الهی ارسسطو میباشند تجزیه و تحلیل سفر بست روحانی به مقصد «مشرق عرفانی» که روی نقشه های متداول ما مقامی ندارد ولی تصویر آن از فلسفه عرفان قدیم مستفاد میشود. رساله حی این بقطان دعوتی است بسفر روحانی به مراهی فرشته نورانیت. در رساله طیر سفر روحانی با نجام میرد و صورت پذیر میشود این

رساله منشاً و مبدأ يك سلسله آثاری است که عاليترین نمونه آن متنوی «منطق الطبيه» شیخ فرید الدین عطار است که در قرن دوازدهم ميلادي برشته نظم در آمده . رسانه سلامان و ابسال داستان حماسی و معنوی دوچهر مسان است که در بخش آخر کتاب «اشارات» قرار گرفته و در حقیقت سلسله زنجیر این طور یافسر روحانی بدان ختم میشود . سلامان و ابسال قهرمانهای افسانه‌ای یا خیالی نیستند بلکه رمز و علائم هستند که بوسیله آن حکیم عارف سر «سلوک باطنی خود را مکشوف می‌سازد . چهره‌ها و قیافه هائی هستند که بر رمز و اشاره‌ها حوال و اطوار باطنی روح و مراحل رشد و کمال حیات عمیق باطنی را مجسم می‌سازند . در حقیقت مظاہری هستند مرموزو و مسکوت، بزبان دل سخن می‌گویند و نمی‌گویندو هر گز نمیتوان آخرين کلمه را درباره آنان ادا کر دزیرا که مانند بحر عیق همواره حقایق شکر ف پنهانی در اعماق دل نهفته دارند . هر کس و هر اندیشه باندازه پیشرفت خود در عوالم روحانی میتواند با خطوط و زوایای آن آشنا شود و هر کس بوسع روحانیت خود می‌تواند آنرا کلید رمز باطنی خود قرار دهد و پیشروی خود را در بادیه حقیقت بمعیار آن بسنجد و قدسهای موزون خود را پرشمرد و مس وجود خود را در حال و تحول تبدیل شدن بزر حقیقت مشاهده کند و خشنود شود .

چهره و نقش فرشته که «عقل عامل و فعال» است بحاجه میدارد که سرنوشت آینده مشرب این سینارا حدس بزنیم . زوال و شکست فلسفه این سینا آنطور که علمای اهل مدرسه در قرون وسطای مسيحي بطور ناقص و نارسانشناخته بودند از همین جاسر چشم می‌گیرد . طرفداران دین توحید و وحدانیت از این بابت محنون و خرسند میباشند زیرا در خاطر آنان مسلم است که نکته اساسی در فلسفه این سینا یعنی جستجوی حقیقت باطنی و معنوی هر گز مكتوم و معطل نخواهد ماند و اندیشه‌های عالی را بسوی بالا در آسمانهای پرستاره حقیقت لايزال رهبری خواهد کرد . در مغرب زمین امروزی مجهادات پروفوسو، اتنی ژیلسون^۱ فرانسوی و تجزیه و تحلیل عالمانه‌ای که از فلسفه اگوستین مسيحي و بخوردار شدن فکر او از فلسفه این سینا کرده موجب بشمر رسیدن تفکرات عمیق فید . و ف شهر ایرانی گردیده است . اکنون باید آثار و نتایج آنرا در مکتب آبرت کبیر^۲ (خاصه شاگرد او اولریک دوستر ازبور^۳ و مکتب عرفانی ساحل رو دخانه رن^۴ تفحص کرد

1- Professeur Etienne Gilson
3-Ulrich de Strasbourg

2-Albert le Grand .
4-Les mystiques rhénans

ودریافت . اما درحالی که سیلاپ فلسفه ابن الرشد آثار تفکر ابن سینا در عالم مسیحیت درهم پیچید و منقرض کرد سرنوشت آن در مشرق زمین اسلامی بنحو درخشنانی راه ترقی و اعتلا پیموده است . نه آتش سوزان نقد غزالی و نه سیلاپ بیانشکن ابن الرشد، هیچکدام نتوانستند در ارکان عمارت رفیع و حصن حصین تفکر ابن سینا محلی و خدشهای وارد سازند . سه روردي شاگرد دوادامه دهنده فکر ابن سینا در راه تکمیل سوی مسامان رساندن «فلسفه مشرقیه» مؤثر میباشد و بنای آنرا بر اساسی نو استوار ساخته و آن اساس نوین زنده کردن فلسفه نورانیه (فلسفه الاشراق) ایران قدیم است . بشرب جدید ابن سینا که بر زنگ سه روردي در آمده و در کوره ذوق مشتعل او آب بخورده و پرداخته شده طی "قرون ۱۶ و ۱۷ ميلادي" سرنوشت بی نظيری در مکتب فلسفی و اشرافی اصفهان حاصل کرده و تأثیر آن در نزد متفکرین مذهب تشیع تا امروز زنده و پاینده مانده است . میرداماد، ملا صدرای شیرازی، قاضی سعید قمی و بسیاری متفکران بزرگ دیگر که از نام آنان در لوحه تاریخ فلسفه جدید ذکری بعیان نیامده پیش قدمان و متولیان این نهضت فلسفی نوین میباشند . در حالی که تفکر فلسفی در عالم اسلام بحال رکود فرو رفته بود استادان مزبور که بنا کننده فلسفه تشیع در ایران میباشند مشعل علم و حقیقت و سنت فلسفه مشرقیه ابن سینا و سه روردي را درباره روشن ساخته و فروزان نگاه داشته اند، تطبیق و تهاابق روح القدس یاملک وحی و الهام باعقول فعال فلسفه ای معنوی کاملاً مغایر با فلسفه معنوی خرب بوجود آورده است و تجزیه و تحلیل آن از حوصله این مقاله خارج است، از جهت دیگر اطلاق صفات و فضائل پیمبری به شخصیت امام آذچنانکه در فلسفه ابن سینا تشریع و بیان شد مذهب شیعه اثنی عشری را بمقام و سرتی خاص و متعالی رتقاء بخشیده و مبانی فلسفی و عرفانی آنرا بنحو شایسته ای استحکام و استقرار داده است .

بدین ترتیب ضمن تصویر و تجسمی موجز و کوتاه ملاحظه سی شود چگونه شمرة آثار و عمق تفکر ابن سینا در افق ها و آسمانهای بی کرانه ای تششعش و تلاع خود را می گستراند و چگونه بعضی کوته نظر ان این مشرب وسیع و منبع نور لايزالی را در تنگی از نکر و آندیشه محدود خود محبوس و مهجور نگاهداشته و عقیم ساخته بوده اند . در مقاله ثانی سرنوشت و توسعه فلسفه ابن الرشد را تشریع نموده و نسبت آنرا با فلسفه اعیل ابن سینا خواهیم سنجید .